

Sygn. akt IV Ua 57/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2019r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SSO Jerzy Zalasieński

Sędziowie: SO Iwona Pawlukowska

SO Jacek Witkowski (spr.)

Protokolant st.sekr.sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2019 r. w Siedlcach

na rozprawie sprawy

z odwołania T. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do zasiłku chorobowego

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 30 października 2018r. sygn. akt IV U 62/18

I. oddala apelację;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. na rzecz T. W. kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za drugą instancję.

Iwona Pawlukowska Jerzy Zalasieński Jacek Witkowski

Sygn. akt: IV Ua 57/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15 września 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił T. W. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 26 lipca 2016 r. do 16 września 2016 r. powołując się na to, że podlegał on dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu wykonywania umowy zlecenia na rzecz Grupa (...) sp. z o. o., ale tylko do 25 lipca 2016 r. W dniu 1 sierpnia 2016 r. płatnik składek dokonał bowiem wyrejestrowania go z ubezpieczeń z dniem 26 lipca 2016 r. Ponadto podniesiono, że ubezpieczony jest uprawniony do emerytury. W tym stanie rzeczy organ rentowy odmawiając skarżącemu prawa do zasiłku chorobowego powołał się na art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t. j. Dz. U. 2016 r., poz. 3720).

W odwołaniu od powyższej decyzji T. W. wniósł o jej zmianę i przyznanie mu prawa do spornego świadczenia. Podniósł, że w dniu 5 lutego 2016 r. zawarł z Grupą (...) sp. z o. o. umowę zlecenia na czas nieoznaczony, której przedmiotem była ochrona mienia. W dniu 26 czerwca 2016 r. podczas wykonywania tych czynności uległ wypadkowi. Podkreślił, że do chwili obecnej jego umowa zlecenia nie została wypowiedziana przez zleceniodawcę, a wymagane jest do tego zachowanie formy pisemnej. Żadna z osób uprawnionych do reprezentowania zleceniobiorcy nie złożyła mu oświadczenia o wypowiedzeniu umowy. W jego ocenie nie ustał więc tytuł ubezpieczenia, dlatego zasiłek chorobowy powinien być mu wypłacony.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując na okoliczności podniesione w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Wyrokiem z 30 października 2018r. Sąd Rejonowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i przyznał T. W. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 26 lipca 2016r. do 16 września 2016r. oraz zasądził od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 360 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Rozstrzygnięcie swoje Sąd Rejonowy oparł na następujących ustaleniach faktycznych:

W dniu 5 lutego 2016 r. T. W. zawarł z płatnikiem składek Grupa (...) sp. z o. o. z siedzibą w W. umowę zlecenia na świadczenie czynności ochrony mienia. Umowę zawarto na czas nieoznaczony, począwszy od dnia 6 lutego 2016 r.

Płatnik składek z dniem 6 lutego 2016 r. dokonał zgłoszenia T. W. do obowiązkowego ubezpieczenia emerytalnego, rentowego i wypadkowego oraz od 24 lutego 2016 r. do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego

W dniu 25 czerwca 2016 r. T. W. wykonując w ramach powyższej umowy czynności na rzecz zleceniobiorcy na obiekcie firmy (...) w S. doznał urazu stawu kolana prawego. Mimo to nadal przychodził on do pracy i pracował, w międzyczasie korzystając z porad lekarza i zabiegów rehabilitacyjnych. Dolegliwości wywołane urazem jednak się pogłębiały. T. W. stał się niezdolny do pracy od 26 lipca 2016 r. do 16 września 2016 r.

Grupa (...) nie rozwiązała dotąd z T. W. umowy zlecenia z dnia 5 lutego 2016 r. W dniu 1 sierpnia 2016 r. zleceniobiorca dokonał jednak wyrejestrowania T. W. z dniem 26 lipca 2016 r. z ubezpieczeń społecznych.

Od 1 listopada 2001 r. T. W. korzysta z emerytury.

W tak przedstawionym stanie faktycznym Sąd Rejonowy stwierdził, że odwołanie T. W. miało uzasadnione podstawy i podlegało uwzględnieniu. Sąd Rejonowy przywołując treść art. 6 ust. 4, art. 12 ust. 1 i art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (j. t. Dz. U. z 2007 r., nr 11, poz. 74 ze zm.) uznał, że T. W. podlegał dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu i w dacie kiedy stał się niezdolny do pracy, tj. od 26 lipca 2016r. był uprawniony do zasiłku chorobowego.

Sąd pierwszej instancji podkreślił, że B. B. zawierał umowy zlecenia z T. W. i nie podpisywali oni dokumentu rozwiązującego te umowy. Bezpośredni przełożony ubezpieczonego - R. C. również nie składał oświadczenia woli o rozwiązaniu umowy zlecenia, gdyż nie miał on pełnomocnictwa do podpisywania jak i rozwiązywania takich umów. Sąd powołując się na zeznania wymienionego wskazał, że nie miał pełnomocnictwa do reprezentowania spółki

Sąd Rejonowy przyjął, że umowa zlecenia z T. W. nie została skutecznie rozwiązana.

Dalej Sąd Rejonowy przytoczył treść art. 14 ust.2. ustawy systemowej i odnosząc poczynione ustalenia do treści tego przepisu stwierdził, że nie ustał tytuł podlegania ubezpieczeniu społecznemu. Wyrejestrowanie ubezpieczonego przez zleceniodawcę, tj. Grupę (...) sp. z o. o. w W. z ubezpieczeń społecznych dokonane zostały bez podstawy faktycznej i prawnej. W związku z tym art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy zasiłkowej nie ma zastosowania, gdyż nie ustał tytuł ubezpieczenia chorobowego T. W.. W myśl art. 6 ust. 1 i art. 8 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t. j. Dz. U. 2016 r., poz. 3720), zasiłek chorobowy

przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Przysługuje on przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby, nie dłużej jednak niż przez 182 dni. T. W. w okresie od 26 lipca 2016 r. do 16 września 2016 r. stał się niezdolny do pracy i za ten okres przysługuje mu zasiłek chorobowy.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o powołane przepisy, a także art. 47714 § 2 kpc Sąd Rejonowy orzekł, jak w sentencji, o kosztach procesu rozstrzygając w oparciu o art. 98 § 1 i 3 kpc, zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony oraz § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.).

Apelację od powyższego wyroku wniósł Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. zaskarżając go w całości i zarzucając mu:

- naruszenie art. 233 § 1 kpc poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów polegającej na przyjęciu, że osoba uprawniona przez Grupę (...) sp. z o. o. w W. nie złożyła skutecznie oświadczenia woli o wypowiedzeniu zlecenia ubezpieczonemu, gdyż uczyniła to w sposób ustny podczas, gdy oświadczenie to winno uczynić zostać uczynione w sposób pisemny;

- naruszenie prawa materialnego, tj. art. 13 ust1 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1990r. o świadczeniach pienionych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2016r. poz. 372) poprzez jego niezastosowanie i przyznanie ubezpieczonemu prawa do zasiłku chorobowego za okres od 26 lipca 2016r. do 16 września 2016r.;

-naruszenie art. 77 §2 kc w brzmieniu obowiązującym do dnia 8 września 2016r. (Dz. U. z 2016r. poz. 380) w zw. z §8 umowy zlecenia poprzez ich błędną wykładnię i przyjęcie, że osoba uprawniona przez Grupę (...) sp. z o. o. w W. nie złożyła skutecznie oświadczenia woli o wypowiedzeniu zlecenia ubezpieczonemu.

Wskazując na powyższe organ rentowy wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym według norm przypisanych. W uzasadnieniu apelacji pełnomocnik ZUS argumentował, że w myśl art. 6 kc na ubezpieczonym spoczywał ciężar dowodu wykazania, że nie doszło do skutecznego złożenia oświadczenia woli. Skuteczne oświadczenie woli zostało złożone bowiem przez przedstawiciela Grupy (...) sp. z o. o. w W. w formie ustnej i oświadczenie to dotarło do adresata. Ponadto wskazano, że ubezpieczony został wpisany do „księgi zwolnionych” i wpis ten jest elementem wypowiedzenia umowy. Konsekwencją błędnej wykładni przepisów prawa oraz zapisów umowy zlecenia było niezastosowanie przepisu art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy zasiłkowej zgodnie, z którym zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, jak i z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy ma ustalone prawo do emerytury lub renty.

W ocenie Sądu Okręgowego, apelacja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. nie jest zasadna i jako taka podlegała oddaleniu.

Zdaniem Sądu zarzut apelacyjny naruszenia art. 233 §1 kpc nie znajduje uzasadnionych podstaw. Nie sposób zgodzić się z argumentacją organu rentowego, że w okolicznościach niniejszej sprawy doszło do skutecznego złożenia oświadczenia woli o rozwiązaniu z ubezpieczonym umowy zlecenia zawartej z Grupą (...) sp. z o. o. w W.. Sąd pierwszej instancji prawidłowo ustalił, iż umowa ta nie została rozwiązana ani w formie pisemnej ani w formie ustnej. Sąd Rejonowy ustalił na podstawie zeznań bezpośredniego przełożonego T. W., tj. R. C., że wymieniony nie miał uprawnień do składania oświadczeń woli w imieniu prezesa zarządu o rozwiązywaniu umów zlecenia. R. C. podkreślił, iż był uprawniony jedynie do złożenia wniosku o zawarcie z ubezpieczonym umowy zlecenia. Rozwiązania takiej umowy powinien dokonać prezes Grupy (...) sp. z o. o. w W.. Twierdzenia strony pozwanej zawarte w apelacji, że umowa zlecenia z ubezpieczonym została rozwiązana w formie ustnej nie znajdują żadnego potwierdzenia w zebranych przez Sąd pierwszej instancji materialne dowodowym. W świetle powyższego, rozważania czy zleceniodawca powinien był

zastosować formę pisemną oświadczenia woli o rozwiązaniu z ubezpieczonym umowy zlecenia w rozumieniu art. 77 § 2 kc w brzmieniu obowiązującym w 2016r. w zw. z §8 umowy zlecenia nie mają istotnego znaczenia w sytuacji, gdy żadnego oświadczenia woli ze strony zleceniodawcy w stosunku do ubezpieczonego nie było. W ocenie Sądu Okręgowego nie doszło do rozwiązania umowy zlecenia od dnia 26 lipca 2016r. i tym samym ubezpieczony jest uprawniony do świadczeń z ubezpieczenia społecznego w postaci zasiłku chorobowego. Trafnie zatem Sąd Rejonowy przyjął, że art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy zasiłkowej nie ma zastosowania.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 kpc orzekł o oddaleniu apelacji.

Rozstrzygnięcie o kosztach Sąd oparł na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z § 10 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.) i zasądził od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 120 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za drugą instancję.

Iwona Pawlukowska Jerzy Zalasiński Jacek Witkowski